

Project [: = x] 2012

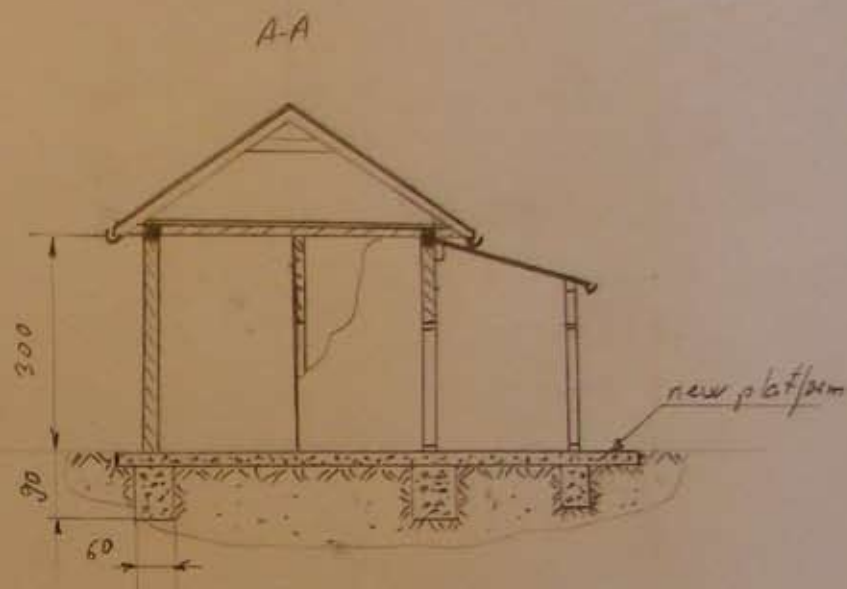
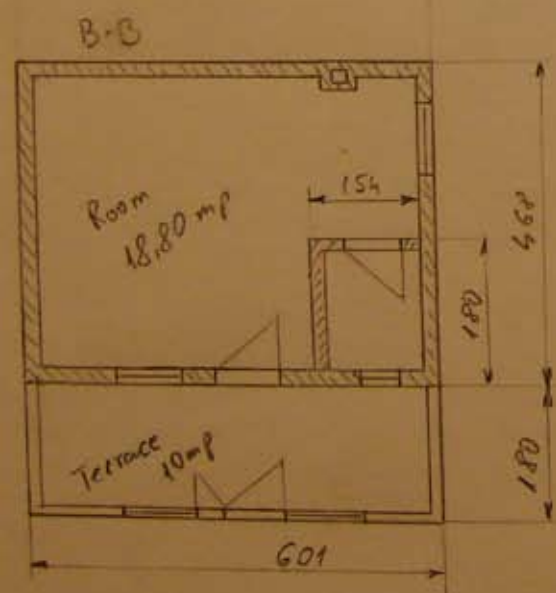
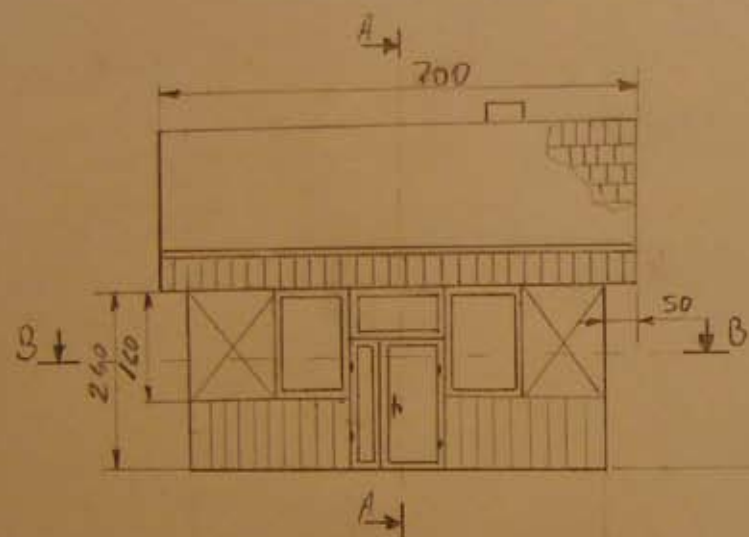
D E L E N I S V E R M E N I G V U L D I G E N

Een samenwerkingsverband tussen
Albeda College – Rotterdam &
Stichting 5 broden en 2 vissen – Krimpen aan den IJssel

Wat/wat/waar/wanneer/waartoe

- Klusreis Roemenië 2012 – Tirgu Mures (1950 km vanaf Rotterdam)
- Doel: Woonomstandigheden van de Szasz familie verbeteren
- Vertrek: 5 juni 2012
- Terugkomst: 12 juni 2012
- Budget: € 6000,- (Bouwkosten 3500 door sponsoring, 2500 reis en verblijf door deelnemers zelf)
- Wie: 6 studenten Bouwkunde (MBO-Bol.4) o.l.v. 1 docent en een vrijwilliger

- Note:
- Enforce the foundation
 - Concrete ring in the top
 - New roof
 - New terrace
 - Insulation, plaster

SZÁSZ FAMILY HOUSE RENEWAL		Tg. Hures str. Mărăști nr 12/11	
SZABÓ ISTVÁN	<i>[Signature]</i>	Sc:	HOUSE PLAN
CE BASILEA		1:100	A1.11
CE UNION			
ALBEDA TEAM			

Het uitgangspunt voor onze klusreis

Het aftellen begint en in Roemenië word al gewerkt

In het weekend van 6 mei kregen wij goed nieuws uit Roemenië via de e-mail. Onze Roemeense helden hebben in april al een start gemaakt met de voorbereidingen van de sloopwerkzaamheden voor het Amerikaanse team dat op 6 mei aankomt

De positieve weersverwachtingen zorgden er voor dat ze een start konden maken met de sloopwerkzaamheden. De jongens van Dorcas en Lidia Home (weeshuizen) hebben gezamenlijk de schouders er onder gezet en hebben de eerste dag de oude schuur leeg gehaald want die lag nog vol met rot-zooi. Na het opruimen van de schuur hebben ze het terras en de oude stookplaats afgebroken.

Dag1:Zonder Wilko rijd je anders

De VW transporter die ook dit jaar weer ter beschikking wordt gesteld door vw dealer de Koning staat om 08:30 al klaar bij de AVR om ingepakt te worden. Voor elk stukje bagage len gereedschap wordt er een passende plaats gevonden. Een kwartier voor vertrek ontdekt Virgil dat hij geen geldige identiteitskaart heeft. Afsproken wordt dat hij thuis zal gaan zoeken en indien hij deze zal vinden ons achterna zal reizen. Na de nodige afscheidsrituelen en het uitreiken van een paar kekke nekkussentjes voor Bert en Jacco vertrekken wij vol goede moed richting Targu Mures.

Na het beslissende telefoontje van Virgil gassen wij met 7 man af op de Duitse grens. De mee gebrachte TomTom heeft zijn beperkingen tot het Oostenrijkse Graz. Vanaf daar moesten we vertrouwen op onze aangeboren oer-navigatie skills. Dit gaat goed tot Budapest , daar houdt het definitief op. De navigatie van Jeroen's telefoon moet uitkomst bieden en dus varen wij blind op de ogenschijnlijke wijze aanwijzingen van dit apparaat. Na het passeren van een zeer dubieuze grensovergang waarbij het zweet ons stevig uitbreekt vervolgen wij uiteindelijk onze weg. Vanaf hier wordt de route een stuk avontuurlijker. De navigatie software van Google maps vindt het nodig om ons over een weg te sturen waar we een gemiddelde snelheid van 15 km/h kunnen halen.

Om 09:04 komen wij aan bij het CE Union home waar de dampende caffee al klaar staat. Na een verkwikkende douche is iedereen klaar om Dorcas Home te bezoeken, welke deze week zal dienen als schaftplek. Inmiddels is Pieter van de Weide (st. 5 broden en 2 vissen) gearriveerd en gaan we het project bezoeken. De "bouwput" ligt midden in de stad. De werkzaamheden voor dit jaar zullen bestaan uit: het aanhelen van het dak en de woning uitbreiden door het terras te overkappen. De nieuwe betonnen vloer hiervoor is reeds door het Amerikaans team aangebracht.

De rest van de middag is besteed aan de "geestelijke" voorbereidingen van het project. Het project is aan de eettafel doorgesproken en iedereen zal deze avond vroeg op een oor liggen want morgen gaan we knallen.

Klusdag 1, zonder elkaar kom je nergens

Zo is de reisdag weer verleden tijd, en komt de volgende fase in project Roemenië aan bod. De ochtend breekt aan, langzamerhand komen een aantal personen met een heerlijk ochtendhumeurtje aan de ontbijttafel. Na een smakelijk ontbijt in het "Hostel" pakken wij onze spullen bij elkaar om een eerste aftrap te geven aan de bouwval. Al toeterend worden de burens wakker gemaakt. Hier hebben we heel de dag last van...

Eenmaal bij de bouwval aangekomen worden alle taken verdeeld onder de 'zeven' aanwezige bouwvakkers. Zo wordt het dak onderhanden genomen door Jacco, Joost & Glenn, die snel beginnen met slopen (als dat nog mogelijk is). Al voor de schaft liggen alle gordingen op plaats bevestigd.

Team twee begint met het terras, hierbij wordt gebruik gemaakt van een hout-skeletbouw framework. Al snel lopen Ademir & Sieuwe op een aantal problemen. Hierdoor wordt de planning niet helemaal gehaald. Na een heerlijke warme lunch geven deze heren even gas en komen daardoor weer prima op planning.

Ondertussen beginnen Bert & Jeroen snel een kozijn waterpas te stellen. Achteraf vind Istvan dit een overbodige luxe. Op dat moment staan er 2 grote vraagtekens boven de hoofden van beide heren. Kozijn gesteld en wel komen deze vakmannen ook op het terras en helpen met het framework opbouwen wat met de net opgedane kennis over waterpas stellen resulteert in een profiel wat sterk uit het lood staat.

Klusdag 2; Zonder duimstok kan je ook bouwen

Het is 06:00 de wekker van de tweede klus dag gaat, we gaan met z'n allen ontbijten en wederom is Bert weer te laat min punten BERT! We haasten ons snel naar het project en we gaan weer met goede moed van start.

Aangekomen bij het front pakken we onze werkzaamheden op en iedereen gaat ijverig van start! Bert en Jeroen maken de wandconstructie van de serre verder af en plaatsen daarin de ramen. Jacco, Sieuwe en Glenn plaatsen de golfplaatlaten, Aad en Joost helen de verdiepingsvloer aan. De tijd ging vlot en het was al snel half 2, dit betekende dat er weer een 3 sterren maaltijd op het menu stond bestaande uit heerlijke soep, sla en aardappel-anders alleen dan anders maar het kon ook nog zuurkool of lasagne zijn?

Toch zijn we weer heerlijk op kracht gekomen door deze zeer smakelijke maaltijd.

In de middag maken we de beide dakdelen af en doen we nog het nodige timmerwerk, dit in de brandende zon met de hulp van vele enthousiaste kinderen. Dit gaat niet geheel vlekkeloos er ontbreekt het nodige materiaal en het was zo als dat gaat in Roemenië, roeien met de riemen die je hebt. Gelukkig was de muziek goed, het leek wel 100% NL (kedeng kedeng).

Het is inmiddels kwart over 6 en we kijken vol voldoening terug op een succesvolle en productieve dag. Weer in het gebouw van de CE-Union drinken we gezellig een biertje op het balkon en bespreken we de dag, ondertussen genieten we van de onbekende en onbeminde zangtalenten van Jeroen.

Na het eten en het douchen kijken uit naar morgen, een nieuwe klusdag maar ook de eerste wedstrijd van Nederland. Een goede reden om dus een uurtje eerder te stoppen om dit te kijken in het bruisende Tirgu Mures

Klusdag 3, zonder pur geen woning

Rustdag , zonder rust geen productiviteit

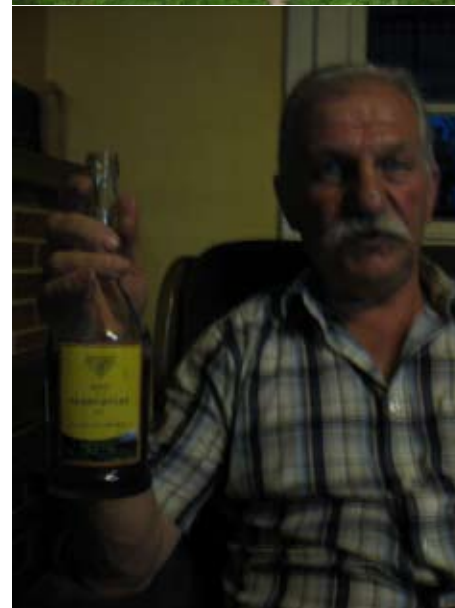
Na een zeer wilde nacht begint de zondag voor Jeroen, Jacco en Bert alweer vroeg. De rest ligt nog lekker te stinken in hun bed. Om 9.45 uur staat dominee Barabas op de stoep. Hij brengt ons naar de kerkdienst waar we wederom heel warm welkom worden geheten.

Een uurtje later dan gepland staat Istvan op de stoep om met het middagprogramma te beginnen. Via een heerlijk gladde nieuw geasfalteerde weg rijden we naar de woning van Imre en familie. Imre jr. heeft van zijn kamer een waar kunstwerk gemaakt. Gelukkig heeft Imre werk gevonden, niet in de schadeherstel maar hij bakt en verkoopt koeken. Meteen maar even proeven dus. Ondanks dat sommige magen iets wat onrustig zijn gaat deze lekkernij er snel in.

Via de snelle weg, of beter gezegd de kortste weg rijden we naar de Farga familie. Jacco kan hier zijn werk van twee jaar geleden goed aanschouwen. Er is helaas niet heel veel verandert.

Samen met Istvan gaan we uit eten bij een chique restaurant aan het meer net buiten de stad. We eten ons helemaal vol aan alle heerlijkheden die dit restaurant te bieden heeft. Als afsluiting van deze heerlijke dag worden we nog bij Istvan thuis uitgenodigd om een echte “Szabo Istvan Roze” te drinken. Lydia, de vrouw van Istvan neemt ons mee in haar persoonlijke geschiedenis van het communistische Roemenië. Zeer onder de indruk van haar verhaal en de boeken die haar familie erover heeft geschreven worden we weer keurig bij ons honk afgezet.

Nog even discussiëren over de werkzaamheden die we op onze laatste klusdag nog gaan uitvoeren en dan snel naar bed om wat uurtjes slaap te halen.

Klusdag 4, zonder doel geen resultaat

Al snel is het weer maandag. De laatste klusdag van deze reis. Opgewekt maar ook een beetje met gemengde gevoelens gaan we weer aan de slag. Gelukkig is onze uitvoerder van dit jaar meer van het type doen dan van het type discussie. We doen dus vandaag weer een heleboel werk om het project achter te laten zoals wij dat graag willen.

Jeroen gaat dus voortvarend verder met de cradle to cradle gevelbekleding van de uitbouw. Jacco en Sieuwe klappen nog even de binnenwand afwerking in de uitbouw tegen de wand. Glenn en Bert nemen de laatste rabatdelen tegen de gevel en Joost en Ademir werken de kopgevels nog af met een werkelijk schitterende detaillering.

Gelukkig is de bouwplaats zeer ruim en de bouwplaatsinricht zeer efficiënt gedaan want we hebben vandaag nog hulp van 2 jingens uit Lidia-home, het kindershuis van de CE-Union, en de klusjesman komt ook nog even de gasleiding verleggen. Dit gaat lekker op zijn Roemeens dus daar staan nog een paar mannen bij te kijken hoe het wordt gedaan.

Als kers op onze klustaart komt Imre jr. ons vandaag ook nog helpen. Hij is nog net zo gehumeurd als vorig jaar en we hebben dan ook weer veel lol als hij op de bouwplaats rondloopt en heel hard helpt.

Gedurende de dag wisselen de teams regelmatig. Er wordt nog een kozijn gesteld in de badkamer en het plafond in de woning wordt aangeheeld.

Onze laatste lunch in Dorcas home is een heel bijzondere. Met een hele goede Hongaarse Goulash worden we bedankt voor ons samenzijn. Voor de goede dingen die we doen en dat wordt nog kracht bijgezet door middel van een cadeau. Na n dankwoord van onze kant gaan we nog kijken bij lidia home. Hier worden we zeer welkom ontvangen en rondgeleid.

's Middags is doen we een eindspurt en op het moment dat we willen gaan begint het heel symbolisch te regenen.

Een mooi huis, een tevreden familie, veel zweet en bijzondere momenten zijn ons mooie resultaat.

Terugkomst

Aan alles komt helaas een eind.

Het is zeer bijzonder om weer in Nederland te zijn en terug te kijken op een mooie [:= x] *7. Een project voor een familie die het zeer dringend nodig heeft.

We hebben veel werk verricht, veel bijzondere momenten beleefd en veel inzicht gekregen in een ander Europa dan we gewend zijn. De studenten en de begeleiders zijn wederom onder de indruk van alle verhalen en beelden die voor eeuwig in het geheugen staan gegrift.

Delen is vermenigvuldigen. Op het moment van thuiskomst is het altijd de vraag of het doel gehaald is. Het doel om de levensomstandigheden van de allerarmsten te verbeteren, om de theorie in de praktijk te brengen en om naar mensen in nood om te zien.

Het huis is nog niet af en toch hebben we wel het gevoel dat we hebben kunnen bijdragen aan de verbetering van de levensomstandigheden. Het dak is weer wind en waterdicht en het huis is met 12 geïsoleerde m2 gegroeid. De afwerking moet nog worden gedaan, de jongens van het Dorkas-home worden hiervoor ingezet. De lange zomervakantie van ruim twee maanden wordt gebruikt als leerproject.

Voor de familie Szasz is er een einddoel gesteld voor inhuizen eind juni. En doel waar wij alle vertrouwen in hebben. Of het project is geslaagd zien we hopelijk volgend jaar. Onvergetelijk is het project zeker.

Bijzondere woorden wil ik graag richten naar Jacco, onze vrijwilliger. Wat toch een goeie vent. Een fijn mens en een harde werker. Jacco zonder jou was het een heel ander project geworden. Dank dat jij in dit avontuur hebt willen stappen en dat je zo heerlijk positief afscheid van ons hebt genomen. Dank ook aan de collega's die de lessen en de presentaties in goede banen hebben geleid tijdens mijn afwezigheid. Fijn dat er zoveel flexibiliteit is. En als laatste dank aan de stichting 5 broden en 2 vissen voor de contacten en de mogelijkheden die wij krijgen om zo'n leerzaam project te kunnen doen.

Bert Vording

